

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5305203352
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5305203352.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu Mgr. Anny Mihálikovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobkyne: Mgr. X. K., bytom N. XX/XXX, H. - C., Česká republika, právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom, so sídlom K. XXXX, F., proti žalovanému: Ing. K. F., bytom H. XXXX/X, F., právne zastúpenému JUDr. Antóniou Kauzalovou, advokátkou, so sídlom K. XXXX, F., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/125/2005-889 zo dňa 22. mája 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd I. určil, že do masy bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, ktoré vzniklo uzavretím manželstva dňa 13.05.1995 a zaniklo dňa 08.03.2005, patria:

A. hnutelné veci:

1. umelý vianočný stromček v zostatkovej hodnote 2,59 eur,
2. sporič vody v zostatkovej hodnote 0,66 eur,
3. kuchynské náradie v zostatkovej hodnote 36,02 eur,
4. antikorový mliekovar v zostatkovej hodnote 7,67 eur,
5. antikorové hrnce - súprava v zostatkovej hodnote 74,06 eur,
6. antikorové kuchynské potreby (kuchta) v hodnote 14,01 eur,
7. kuchynský stôl - masív v zostatkovej hodnote 37,11 eur,
8. rohová kuchynská sedačka v zostatkovej hodnote 71,80 eur,
9. sedacia súprava rohová v zostatkovej hodnote 102,17 eur,
10. vitrína 1 kus v zostatkovej hodnote 61,84 eur,
11. komoda 1 kus v zostatkovej hodnote 49,49 eur,
12. stan „Iglu“ 1 kus v zostatkovej hodnote 3,35 eur,
13. záclony 1 kus v zostatkovej hodnote 12,28 eur,
14. kuchynské poličky v zostatkovej hodnote 1,23 eur,
15. súprava závesov v zostatkovej hodnote 0,33 eur,
16. žehliaca doska v zostatkovej hodnote 1,13 eur,
17. prútený kôš na bielizeň 1 kus v zostatkovej hodnote 1,83 eur,
18. kamenný súdok na kapustu v zostatkovej hodnote 4,92 eur,
19. zdravotné matrace do postele pre dospelých 2 ks v zostatkovej hodnote 12,88 eur,
20. detské matrace do postele 2 kusy v zostatkovej hodnote 84,81 eur,
21. posteľ - masív 1 kus v zostatkovej hodnote 72,46 eur,

22. lustre 3 kusy v zostatkovej hodnote 5,91 eur,
 23. koberce 1 kus rozmer 4,5x3,4 m, 1 kus rozmer 4x3,4 m v hodnote spolu 25,96 eur,
 24. skriňa zo spálne + 2 ks nočných stolíkov v zostatkovej hodnote 209,12 eur,
 25. knižnica v zostatkovej hodnote 207,83 eur,
 26. stoly 4 kusy v zostatkovej hodnote 49,49 eur,
 27. elektrický ručný šľahač zn. Zelmer 1 ks v zostatkovej hodnote 25,59 eur,
 28. cirkulár, domáca výroba 1 ks, okružná píla v zostatkovej hodnote 60,78 eur,
 29. perinák 2 ks v zostatkovej hodnote 33,66 eur,
 30. drevená polica na topánky (botník) v zostatkovej hodnote 16,83 eur,
 31. drevená polička na kvety v zostatkovej hodnote 7 eur,
 32. vstavené skrine v chodbe v zostatkovej hodnote 36,45 eur,
 33. príviesny vozík za auto v zostatkovej hodnote 155,41 eur,
 34. Hi - fi veža Samsung v zostatkovej hodnote 8,10 eur,
- B. peňažné prostriedky spolu v sume 2.257,19 eur,
C. peňažné plnenia: odstupné 1.040,26 eur, úspory 398,33 eur, poisťné plnenie 406,56 eur,
D. pohľadávka z titulu investícií vložených do bytu na H. ulici XXXX/XX v F. v hodnote 3.200,- eur voči rodičom žalovaného V. F. a MUDr. I. F..

II. Hnuteľné veci uvedené pod položkami 1. až 33. spolu v zostatkovej hodnote 1.486,87 eur prikázal žalovanému. III. Hnuteľnú vec uvedenú pod položkou 34. v zostatkovej hodnote 8,10 eur prikázal žalobkyni. IV. Pohľadávku z titulu investícií do bytu na H. ulici XXXX/XX v F. v hodnote 3.200,- eur voči rodičom žalovaného V. F. a MUDr. I. F. prikázal žalovanému. V. Žalovanému uložil povinnému zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 1.947,81 eur v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku. VI. Žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. VII. Štátu priznal voči stranám sporu nárok na náhradu trov, ktoré preddavkoval, v rozsahu 100 %. VIII. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 131,50 eur, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. IX. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 131,50 eur, v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok okresného súdu sa opiera o ust. § 143, § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka. BSM strán sporu zaniklo za podmienok § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka dňom 08.03.2005, teda dňom právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 8C/130/2003-100 zo dňa 11.11.2004, ktorým súd manželstvo žalobkyne a žalovaného, uzavreté dňa 13.05.1995, rozviedol. Pretože žalobkyňa a žalovaný vyporiadanie zaniknutého BSM nevykonali dohodou v zmysle § 149 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, boli splnené podmienky, aby na základe žaloby žalobkyne, podanej na súde pred uplynutím lehoty 3 rokov od zániku BSM (23.05.2005) v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, vykonal vyporiadanie BSM podľa zákonných hľadísk uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka súd. S poukazom na závery rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 19.01.2016, ktorými sú súd prvého stupňa, i strany sporu, viazaní, súd zameral ďalšie konanie a dokazovanie najmä na položky a skutočnosti týkajúce sa položiek, ktoré zostali v zmysle záverov odvolacieho súdu naďalej sporné, zároveň však aj na nové položky, o ktoré žalovaný masu BSM rozšíril. Vo vzťahu k jednotlivým hnuteľným veciam, zaoberal sa len hnuteľnými vecami a hodnotami, ktoré boli stranami po rozhodnutí namietané, vo zvyšku rozhodol rovnako ako prvýkrát. Zostatkové hodnoty opravil v súlade so znaleckým posudkom Ing. Jána Bukovčana č. I. 277, 288, správnosť ktorého posúdil aj znalec Ing. Karol Poštulka (znalecký posudok č. I. 438), ktorý zároveň ocenil položky perinák, drevený botník, drevená polica na kvety a vstavané skrine v chodbe spolu v sume 93,94 eur. Pri položke 33. vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Pavla Wettera č. I. 231. Vo vzťahu k položke (pôvodne č. 2) - garážová prípojka, po rozhodnutí súdov oboch stupňov, s poukazom na vyjadrenia oboch strán (žalovaný tvrdil, že neexistuje a žalobkyňa uviedla, že nevie, o akú prípojku ide, kde sa nachádza, či existuje), ako aj s poukazom na to, že nebola znalcami hodnotená, súd ju do masy BSM nezahrnul. Pokiaľ ide o výber súm oboma manželmi, vo vzťahu k sume 8.600,- Sk (285,47 eur), ktorú žalovaný vybral dňa 27.03.2003, súd je toho názoru, že bola vybratá v dlhšom časovom období pred podaním návrhu na rozvod manželstva (september 2003), preto nemožno vyvodiť rovnaký záver, ako pri sume 50.000,- Sk, ktorú žalovaný vybral v auguste 2003, preto je podľa názoru súdu dôvodné jej nezahrnutie do masy BSM. V tejto časti súd poukazuje aj na výpis z vkladnej knižky č. I.576, 577, z ktorého vyplýva, že žalovaný vyberal a realizoval prevody aj viackrát mesačne sumy v rozpätí zhruba od 3.000,- Sk až do 15.000,- Sk. Vo vzťahu k výberu sumy 62.840,- Sk (2.085,91 eur) žalobkyňou v období od 07.10.2003 (po podaní návrhu na rozvod) do 30.07.2004 zo spoločnej vkladnej

knížky (rozpis vyplýva z potvrdenia T. D. č. I. 587) bolo preukázané, že výbery realizovala priebežne, v menších sumách (19 výberov), nie ako tvrdil žalovaný, že vybrala túto sumu na dvakrát. Je zrejme, že po podaní návrhu už manželstvo nefungovalo, z vyjadrení strán vyplynulo, že boli medzi nimi nezhody aj v oblasti spoločného hospodárenia a fungovania domácnosti, kedy každý z nich tvrdil, že platby realizoval výlučne on sám, súd však podotýka, že šlo v oboch prípadoch o spoločné prostriedky, nakoľko žiadny z nich netvrdil, že by vynakladal zo svojho výlučného na spoločné. Bolo nesporné, že žalobkyňa s deťmi opustila spoločnú domácnosť dňa 06.04.2004, ak výbery realizovala aj po tomto dátume, súd ich považoval za dôvodné, nakoľko je zrejme, že mala v starostlivosti spoločné deti. Z uvedených dôvodov súd túto sumu do BSM nezahrnul. Vzhľadom k tomu, že výbery uskutočňovala postupne, nie naraz, súd nemal daný úmysel žalobkyne zámerne znížiť hodnotu BSM. Žalovaný sa v spore vyjadroval, že žalobkyňa v čase od 1998 do 2005 nepracovala, tak aj vzhľadom k tejto skutočnosti je opäť len dôvodné, že žalobkyňa pod vplyvom vzťahov po podaní návrhu na rozvod, kedy boli výbery realizované, nemala z čoho uspokojovať svoje potreby a po opustení spoločnej domácnosti aj potreby detí, ktoré so sebou zobrala. Skutočnosť o zárobkových pomeroch žalobkyne v tomto období mal súd preukázanú aj listinným dôkazom - potvrdením ZŠ s materskou školou Horelica, Čadca zo dňa 30.11.2016 č. I. 825, z kt. vyplýva, že žalobkyňa, ktorá bola u tohto zamestnávateľa zamestnaná v čase od 30.06.2002 do 22.06.2004, v uvedenom období nemala príjem zo zárobkovej činnosti, ale poberala len rodičovský príspevok. Tvrdenia, že peniaze žalobkyňa vyberala a ukladala pre seba, žalovaný nepreukázal. Súd poukazuje aj na výpis z vkladnej knižky žalovaného č. I. 577, z ktorého tiež vyplýva, že aj žalovaný vyberal po podaní návrhu na rozvod manželstva sumy od 3.000,- Sk až po 15.686,- Sk. Naopak, vo vzťahu k výberu sumy 50.000,- Sk (1.659,70 eur) žalovaným dňa 27.08.2003 súd zaujal opačný názor. Žalovaný vybral tieto prostriedky zo spoločného účtu krátko pred podaním návrhu na rozvod manželstva (september 2003) - výpis z účtu v T. D. č. I. 635. Tento výber možno považovať za zrejme účelový, pretože bolo viac, než pravdepodobné, že manželstvo bolo v tom čase už v kríze a tieto finančné prostriedky žalovaný po výbere vložil na účet, ku ktorému nemala žalobkyňa dispozičné právo, preto súd tieto finančné prostriedky považoval za zostatok financií, ktoré k zániku BSM existovali ako spoločné finančné prostriedky, pretože žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, na aký účel tieto finančné prostriedky vybral a použil, preto je potrebné považovať takéto prípadné použitie finančných prostriedkov výlučne pre svoju osobnú potrebu bez súhlasu žalobkyne za účelové v snahe zmenšiť rozsah BSM, vo svoj prospech. Súd poukazuje aj na závery odvolacieho súdu, na rozhodovaciu prax súdov, z ktorej vyplýva, že do masy BSM sa zaraďujú aj veci a peniaze, ktoré boli jedným z manželov za účelom poškodenia druhého manžela z masy BSM vyňaté krátko pred jeho zánikom spravidla v období, keď sa v manželstve vyskytovali problémy a bolo zrejme, že dôjde k jeho zániku. Súd poukazuje aj na výpis z vkladnej knižky žalovaného č. I. 576 (výbery v rokoch 2002 - 2003), z ktorého je zrejme, že žalovaný realizoval výbery pomerne často (aj viackrát do mesiaca) po menších sumách, čo vyvracia jeho tvrdenie o tom, že vyberal raz za čas väčšiu sumu. V danom prípade z pripojeného rozvodového spisu 8C 130/2003 vyplýva, že žalobkyňa návrh na rozvod podala dňa 23.09.2003. Pokiaľ ide o vyplatenie brata žalobkyne S. K. sumou 18.000,- Sk, súd sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného, keď sama žalobkyňa v spore - vo vyjadrení zo dňa 02.05.2006 uviedla, že mu bola táto suma vyplatená z účtu, na ktorý bola poukazovaná výplata oboch manželov, teda zo spoločných peňazí, čo potom následne po rozhodnutí odvolacieho súdu začala popierať. Sama žalobkyňa získala v konaní o dedičstve po svojich rodičoch majetok, brata vyplatila titulom vyporiadacieho podielu, ktorý mu prináležal ako ustupujúcemu dedičovi. Polovica tejto sumy preto prináleží žalovanému. Vo vzťahu k rozšíreniu masy BSM zo strany žalovaného o odstupné vyplatené žalovanej v čase trvania manželstva súd poukazuje na listinný dôkaz - potvrdenie ZŠ s materskou školou Horelica, Čadca zo dňa 30.11.2016, č. I. 825, z ktorého vyplýva, že v júni 2004 bolo žalobkyňi vyplatených 31.339,- Sk (1.040,26 eur). Táto suma predstavuje peňažné plnenie vyplatené jednému z manželov za trvania manželstva, preto podľa názoru súdu patrí BSM. Pokiaľ ide o sumu 12.000,- Sk (398,33 eur) titulom úspor žalobkyne, ich existencia za trvania manželstva sporná nebola, preto podľa názoru súdu rovnako patrí do BSM. Žalobkyňa nepreukázala, že by bola túto sumu našetrila pred uzavretím manželstva zo svojich výlučných prostriedkov, k týmto skutočnostiam neprodukovala tvrdenia ani dôkazy, pre ktoré by mal súd dôvod rozhodnúť inak. Pokiaľ ide o poistné plnenie zo zmluvy o poistení žalobkyne pre prípad smrti a dožitia, z ktorej jej bola dňa 07.11.2003 vyplatená suma vo výške 375,26 eur a zo zmluvy o združenom poistení, z ktorej jej dňa 02.10.2002 bolo vyplatených 31,30 eur, súd je toho názoru, že tieto sumy treba zahrnúť do masy BSM. Pri sume 1.676,92 eur titulom úhrad služieb a výdavkov spojených s nehnuteľnosťami žalobkyne v V. Q. za trvania manželstva, súd je toho názoru, že nepatrí do masy BSM, pretože je zrejme, že nehnuteľnosti boli za trvania manželstva užívané celou rodinou, aj žalobcom, trávili v nich voľný čas, dovolenku, prázdniny, napokon, tieto služby boli nimi už užité, prostriedky na ne vynaložené sú už spotrebované. Ak sa žalovaný domáhal výplaty z predaja nehnuteľností patriacich žalobkyňi, súd je toho

názoru, že táto mu neprináleží. Bez ohľadu na to, či predmetom predaja titulom kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.1992, zavkladovanej 01.01.1993, uzavretej medzi žalobkyňou a C. P. (kúpna zmluva, č. I. 816) bol len rodinný dom bez parcely pod ním a vedľa neho, vo vzťahu ku ktorým neskôr notárskou zápisnicou N 348/95, č. I. 844 nadobudla vlastnícke právo žalobkyňa osvedčením jej vyhlásenia o ich vydržaní, súd prihliadal aj na ďalšie dôkazy, napr. geometrický plán z roku 1982, č. I. 815 = 818, z ktorého vyplýva, že užívateľom týchto parciel bol už v tom čase V. K., predok žalobkyne. Tvrdenia žalovaného v tomto smere, že keďže došlo k nadobudnutiu vlastníctva za trvania manželstva, tak patria do BSM, súd považuje za účelové, s cieľom obohatiť sa na úkor žalobkyne, keď je zrejmé, že nehnuteľnosti užívala jej rodina už v dávnej minulosti a že žalobkyňa si dobu ich užívania do vydržacej doby prirodzene zákonne započítala. Zo skutkových okolností možno tiež vyvodiť, že predávajúci C. P., vlastník rodinného domu (predmetu prevodu) hoci neprevádzal aj pozemok pod ním, je zrejmé, že minimálne od roku 1936, kedy dom postavil, ho užíval. Vo vzťahu ku tvrdeniam týkajúcim sa vložených investícií do nehnuteľností žalobkyne, ktoré naďalej žalovaný žiadal zahrnúť do masy BSM, súd je toho názoru, že neboli produkované nové skutkové tvrdenia a dôkazy, pre ktoré by sa mal súd prvého stupňa od pôvodného názoru a rozhodnutia odkloniť, a to aj s poukazom na závery odvolacieho súdu v tejto časti. Ak žalovaný prekladal opätovne dôkaz o prevode sumy 43.264,80 eur zo svojho účtu v Prvej stavebnej sporiteľni na účet žalobkyne dňa 09.05.1996 (č. I. 790 = č. I. 178), táto skutočnosť podľa názoru súdu nepreukazuje účel prevodu a následné skutočné použitie uvedenej sumy (nebolo zrejmé v akej konkrétnej výške) na zhodnotenie nehnuteľnosti žalobkyne. Súd poukazuje v tejto súvislosti aj na to, že z listu poisťovne L. zo dňa 03.06.1998, č. I. 205 však vyplýva, že suma 41.160,90 Sk bola vyplatená v prospech účtu vedeného vo C. dňa 03.06.1998, kedy došlo k zrušeniu účtu na základe výpovede zmluvy o stavebnom sporení. Preto tvrdenia žalovaného, že sa na výstavbu garáže a iných vecí pri nehnuteľnosti žalobkyne použili tieto prostriedky, je účelové, keď žalovaný sám uvádzal, že garáž začal stavať v roku 1996/1997 a na jej výstavbu boli použité prostriedky zo stavebného sporenia (zo sumy, ktorá previedol na žalovanú), pričom tvrdil spočiatku (č. I. 572) aj to, že na garáž boli použité prostriedky z BSM. Súd poukazuje na rozsiahle skutkové zistenia, z ktorých vyplýva, že investície do nehnuteľnosti žalobkyne boli vykonané pred uzavretím manželstva, čo potvrdili nielen svedkovia, ktorí sú v príbuzenskom vzťahu žalobkyne (brat S. K. a sestra K. N.), ale aj samotný otec žalovaného MUDr. I. F., keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že už pred svadbou bola kompletne urobená a zariadená kúpeľňa so všetkým sanitárnym a vodovodným zariadením a že k prestavbe drevenice patriacej do výlučného vlastníctva žalobkyne došlo ešte pred uzavretím manželstva strán sporu, preto nie je dôvodné sa týmito vzťahmi zaoberať. Hoci bolo nesporné, že určité činnosti boli vykonané aj po uzavretí manželstva, šlo len o udržiavacie práce nemajúce charakter zhodnotenia výlučného vlastníctva žalobkyne. Rozsiahle a finančne najnáročnejšie práce boli vykonané pred uzavretím manželstva. Svedkovia potvrdili, že časť materiálu, ktorý bol použitý na tieto práce, mali ešte rodičia žalobkyne pred smrťou a žalobkyňa ešte pred nadobudnutím nehnuteľnosti a pokiaľ aj nejaké práce vykonával na uvedenej nehnuteľnosti žalovaný, je pravdou, že určitým spôsobom pomohol zhodnotiť nehnuteľnosť patriacu žalobkyňi, avšak pokiaľ žalovaný predkladal potvrdenia o rôznych nákupoch materiálov, za stavebným účelom, súd vychádzal z toho, že v takmer rovnakom období bola vykonávaná rekonštrukcia domu rodičov žalovaného, rekonštrukcia bytu, v ktorom strany ešte ako manželia bývali. Mohlo ísť o materiál použitý pre rekonštrukciu domu rodičov žalovaného. Žalovaným predložené doklady teda sami o sebe nepreukazovali účel nákupu materiálu a jeho skutočné použitie, navyše, keď bolo pravdepodobné, že by mohli byť použité aj na prestavbu rodinného domu rodičov žalovaného. Súd ešte považuje za potrebné uviesť, že svedkyňa V. F. síce menovala jednotlivé práce, ktoré mal jej syn na predmetnom dome v V. Q. vykonať, nevyjadrovala sa však k tomu, kto, kedy a v akej hodnote mal aký materiál zakúpiť a z akých prostriedkov. Ak keď po rozhodnutí súdu žalovaný predkladal revíziu správu el. zariadenia zo dňa 15.02.1995, vrátane technickej správy (č. I. 786, 787), súd sa stotožnil s názorom žalobkyne, že táto sama o sebe nepreukazuje ukončenie akýchkoľvek ďalších prípadných stavebných prác na rodinnom dome rodičov žalovaného. Súd prvého stupňa nemá dôvod odkloniť sa od tohto záveru, keď neboli produkované nové tvrdenia a dôkazy. Súd považuje za potrebné vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného poukázať na to, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že investíciami vynaloženými zo spoločného na ostatný majetok jedného manžela nie je práca druhého manžela vynaložená pri rekonštrukcii domu druhého manžela, na ktorú v danom prípade žalovaný stále poukazoval. K investíciám v V. Q. súd poukazuje aj na poistenie stavieb č. I. 779 z 18.10.1996, z ktorého vyplýva, že prístavba kúpeľne a WC bola realizovaná v roku 1994. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného ohľadne vybudovania garáže, ktorú žiadal ohodnotiť znaleckým dokazovaním ako celok, vrátane plošiny pred ňou a prízjazdových koľají, súd poukazuje na to, že sám žalovaný uvádzal, že nebola zapísaná na liste vlastníctva, ku dňu rozhodovania súdu nie je vo vlastníctve žiadnej zo strán sporu, nemôže byť teda zahrnutá do masy BSM. Podľa názoru súdu tvrdenia žalovaného produkované už pred prvým

rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne budovania garáže, keď sám potvrdil, že časť materiálu sa použila z rozobratej časti pôvodnej hospodárskej budovy, boli zohľadnené súdmi ako súčasť tvrdených investícií do nehnuteľností žalobkyne. Svedok S. K. uviedol (č. I. 120), že materiál na garáž bol použitý zo zadných stavov nehnuteľnosti žalobkyne. Svedkyňa K. N. (č. I. 137) vypovedala, že po uzavretí manželstva budovali žalobkyňa so žalovaným garáž, zo starej hospodárskej budovy, čo bolo urobené prevažne z materiálu, ktorý tam zostal ešte z budovania kúpeľne, použil sa tiež štrk, piesok a kamene z blízkej rieky. Napokon, oba súdy dospeli k záveru, že nešlo o zhodnotenie majetku žalobkyne, pričom vychádzali aj z výpovedí svedkov, aj keď mali zároveň preukazovať, že garáž bola budovaná až po uzavretí manželstva. Súd považuje za potrebné poukázať na to, že v tejto časti potom absentovali ďalšie rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré by výpovede svedkov vyvrátili a tvrdenia žalovaného preukázali. Napokon, vec označovaná žalovaným ako garáž ku dňu rozhodovania súdu už ani neexistuje v stave, v akom sa nachádzala v čase zániku BSM, nehnuteľnosť už patrí tretej osobe (kúpna zmluva zo dňa 29.06.2006, č. I. 188 a LV, č. I. XXX, XXX) a nie je ani zrejmé, či bola postavená nanovo, alebo zrekonštruovaná, pričom vzhľadom k predloženým fotografiám žalovaným (prílohou obálka) je zrejmé, že nikdy v takom stave, v akom je ju vidieť na fotografii predloženej žalovaným v súčasnosti (záber z google máp, č. I. 837) nebola. Vzhľadom k uvedenému by ani nebolo možné tvrdenia žalovaného znalcom objektívne zistiť a súd je toho názoru, že nie je možné absentujúce tvrdenia znalcom ani nahradiť. Vo vzťahu k investíciám do bytu rodičov žalovaného, v ktorom za trvania manželstva žalobkyňa so žalovaným bývali, bolo nesporné, že počas ich manželstva sa v tomto byte vykonávali rekonštrukčné práce v rozsahu, v akom boli ohodnotené znaleckými posudkami Ing. Blendovského (čo do výpočtu vykonaných prác) a Ing. Vyparinu, ktorý tieto investície v kontrolnom znaleckom posudku vyhodnotil aj z hľadiska celkovej výšky investícií. Ani samotní manželia V. F. a MUDr. I. F., rodičia žalovaného, nepopreli, že investície vykonané boli. Svedok MUDr. F. dokonca presne špecifikoval práce, ktoré boli v byte vykonané a ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, že účastníčkou takejto dohody bola aj žalobkyňa. Teda ak uzatvorili dohodu iba so svojím synom - žalovaným a za trvania manželstva žalobkyne a žalovaného boli vložené investície so súhlasom vlastníkov bytu V. F. a MUDr. I. F., v rozsahu ktorých ich uznal aj samotný svedok MUDr. I. F., je potrebné vychádzať z ust. § 143 Občianskeho zákonníka a vyvodiť záver, že tieto investície boli vynaložené zo spoločných prostriedkov manželov, a preto patria do BSM. Súd nemal pochybnosti o tom, že do bytu, ktorý nepatrí stranám sporu, bola investovaná hodnota, ktorá prevyšuje bežnú úpravu a opravy, pretože byt bol rekonštruovaný podľa znaleckého posudku zásadným spôsobom a tým bola podstatne zvýšená jeho hodnota, čo oproti právu bezplatného bývania, ktoré stranám poskytli rodičia žalovaného, je v hrubom nepomere. Pretože bolo nesporne preukázané, že investície boli vložené, že vlastníci bytu - rodičia žalovaného s rekonštrukciou súhlasili, pričom pre posúdenie zaradenia investícií tvrdenie žalovaného, že práce (okrem materiálu) vykonával on, nemá význam, súd v tejto časti dospel k záveru, že ide o investície, ktoré patria do BSM, avšak ako pohľadávka voči rodičom žalovaného, ktorých byt sa ich vložením o sumu určenú znaleckým posudkom Ing. Vyparinu zhodnotil. Vzhľadom k tomu, že byt naďalej užíva žalovaný, vzhľadom k jeho príbuzenskému vzťahu k vlastníkom bytu (rodičom), súd prikázal túto pohľadávku práve žalovanému, ktorý je povinný vyplatiť žalobkyňu za tieto investície náhradu (polovicu pohľadávky). K uvedenému súd poukazuje aj na ďalší dôkaz, z ktorého v tejto časti vychádzal, a to na návrh zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 15.05.1996, č. I. 157, výpoveď tejto zmluvy zo dňa 25.02.1998, č. I. 158, z ktorej vyplýva účel vypovedania - modernizácia + rekonštrukcia bytu na H. ulici XXXX (č. I. 159). Tieto listiny preukazujú, že na tento účel boli použité prostriedky z BSM. Medzi stranami boli od počiatku rozpory aj ohľadne nadobudnutia vozidla Fiat Punto. Toto vozidlo ohodnotil znalec z odboru oceňovania motorových vozidiel Ing. Wetter sumou 150.088,- Sk (5.008,23 eur). K otázke sumy 90.000,- Sk, ktorá mala byť za trvania manželstva časťou kúpnej ceny vozidla, je iba v rovine tvrdení žalobkyne. Žiadnym spôsobom nepreukázala, že túto sumu fakticky mali k dispozícii so žalovaným ako manželia, akým spôsobom ju nadobudli, pretože z vykonaného dokazovania je zjavné, že za trvania manželstva bola žalobkyňa dlhší čas na materskej dovolenke, nepracovala a teda príjmy strán na to, aby nadobudli všetky hodnoty, ktoré žalobkyňa tvrdí, že patria do BSM, súd nepovažuje za preukázané. Naopak, rodičia žalovaného potvrdili, že vozidlo kúpili zo svojich finančných prostriedkov a darovali ho žalovanému. Túto skutočnosť čiastočne uznala aj sama žalobkyňa, hoci zároveň tvrdila, že oni sami prispeli na motorové vozidlo sumou 90.000,- Sk. Toto tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala. V období od roku 1995 do zániku manželstva účastníkov 08.03.2005 uplynula doba 10 rokov, počas ktorých bola žalobkyňa dlhodobejšie na materskej dovolenke a nepracovala, teda príjmy do rodiny boli najmä zo strany žalovaného. Žalobkyňu sa nepodarilo preukázať zdroje takých príjmov, na základe ktorých mohli investovať do bytu, žiť na určitej úrovni s 2 maloletými deťmi a navyše nasporiť finančné prostriedky na poskytnutie časti kúpnej ceny na motorové vozidlo, keď nepopierala, že na dome v V. Q. boli určité drobné práce vykonávané aj za trvania ich manželstva.

Samotnú skutočnosť, ktorú uvádza žalovaný, že motorové vozidlo bolo zapísané na jeho meno v evidencii motorových vozidiel, súd nepovažoval za rozhodujúci dôkaz, pretože v praxi motorové vozidlo v evidencii nebyva vedené na oboch manželov. Dôležitým je však tvrdenie samotnej žalobkyne, že peniaze nemali, pretože tieto investovali do rekonštrukcie bytu, v ktorom bývali. Súd na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že hodnota hnuiteľných vecí uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku predstavuje spolu sumu 1.494,77 eur. Investície do bytu na H. ulici v F. č. XXXX predstavujúce pohľadávku strán sporu voči manželom žalovaného boli vykonané v hodnote 3.200,- eur. Ako aktívum patrí do masy BSM aj suma 1.659,70 eur (50.000,- Sk), suma 597,49 eur (18.000,-Sk), odstupné 1.040,26 eur (31.339,- Sk), úspory 398,33 eur (12.000,- Sk) a poisťné plnenie 406,56 eur, spolu hodnota aktív predstavuje 8.797,11 eur. Polovica z tejto sumy predstavuje 4.398,56 eur, na podiel v tejto hodnote má každý z bývalých manželov nárok. Hodnota hnuiteľných vecí prikázaných žalovanému (1.486,67 eur) spolu s pohľadávkou voči jeho rodičom (3.200,- eur) predstavuje 4.686,67 eur. K tejto sume je potrebné pripočítať sumu 1.659,70 eur (50.000,- Sk), ktorú vybral žalovaný zo spoločných prostriedkov. Spolu predstavujú hodnoty vecí, ktoré boli prikázané žalovanému, vrátane peňažných prostriedkov, ktoré vybral, sumu 6.346,37 eur. 6.346,37 eur (v prospech žalovaného) - 4.398,56 (jeho podiel na spoločnom majetku) = 1.947,81 eur (o túto sumu má žalovaný viac ako žalobkyňa). Žalobkyni súd prikázal hnuiteľnú vec v hodnote 8,10 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať peňažné prostriedky vo výške 597,49 eur (18.000,- Sk) a peňažné plnenia spolu vo výške 1.845,15 eur, spolu 2.450,74 eur. Žalobkyňa dostala o sumu 1.947,81 eur menej. Aby bol podiel každého z nich rovnaký, žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.947,81 eur.

3. O trovách sporu súd rozhodol podľa § 257 CSP. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol aj o trovách štátu. V súlade s ust. § 7 ods. 8, 11 Zákona o súdnych poplatkoch, ako aj podľa položky č. 6 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov súd vyrubil účastníkom súdny poplatok, ktorý pre každú stranu predstavuje 131,50 eur.

4. V zákonnej lehote podal odvolanie voči rozsudku žalovaný. Súd do masy BSM nezaradil žalovaným navrhované sumy, ktoré boli za trvania manželstva investované do majetku vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a to konkrétne:

1) sumu 38.500,- Sk (1.277,97 eur), ktorá suma počas trvania manželstva bola vynaložená do rodinného domu č. XXX v V. Q. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 02.05.2006 uviedla: „suma, ktorú sme počas manželstva investovali do chalupy je cca 38.500,- Sk.“ Sama žalobkyňa potvrdila, že za trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov bola investovaná do jej majetku suma 38.500,- Sk, ktorú sumu súd do masy BSM nezaradil. V tomto prípade nešlo, ako to odôvodnil okresný súd vo svojom rozhodnutí o udržiavacie práce, ale o investície vložené do majetku žalobkyne.

2) Taktiež v konaní bolo preukázané, že za trvania manželstva strán sporu pri dome žalobkyne v V. Q. bola vybudovaná garáž, ktorú žalobkyňa spolu s ostatnými nehnuteľnosťami odpredala. Nový vlastník garáž renovoval, a preto sa nevykonalo znalecké dokazovanie za účelom zistenia ceny garáže. Pre účely výstavby garáže, žalovaný previedol na žalobkyňu v Prvej stavebnej sporiteľni a. s. zo stavebného sporenia sumu 43.264,80 Sk (1.436,13 eur), ktorá suma bola použitá na zakúpenia materiálu na výstavbu garáže. Prevod finančných prostriedkov Prvou stavebnou sporiteľňou a. s. bol potvrdený písomnosťou zo dňa 09.05.1996, adresovanou žalobkyni. Prvá stavebná sporiteľňa a. s. touto písomnosťou oznámila žalobkyni, že žalovaný K. F. previedol na žalobkyňu sumu 43.264,80 Sk. Žalobkyňa túto zmluvu vypovedala dňa 23.05.1996 a zároveň žiadala prostriedky zo zrušenej zmluvy poukázať na jej účet vedený v SLSP a. s. Teda na výstavbu garáže za trvania manželstva bola použitá suma, ktorú previedol žalovaný na žalobkyňu. Túto sumu súd nezaradil do masy BSM z dôvodu, že zmluva o stavebnom sporení bola uzavretá dňa 15.05.1996 s firmou Wüstenrot, ktorá bola vypovedaná 25.02.1998 a prostriedky boli použité na rekonštrukciu bytu v F. na H. ul.. Poukazuje na to, že zmluva o stavebnom sporení uzavretá s firmou Wüstenrot je iná zmluva, ako zmluva o stavebnom sporení uzavretá s Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. z ktorej bola vyplatená suma 43.264,80 Sk a nie suma 41.160,90 Sk. Žalovaný tvrdí, že celá suma 43.264,80 Sk z PSS a. s. bola použitá na výstavbu garáže, vedľa domu žalobkyne, ktorá bola postavená v roku 1996 za trvania manželstva. V tejto časti súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď pri svojom rozhodnutí nebral do úvahy stavebné sporenie v PSS a. s., ale vychádzal zo stavebného sporenia vo firme Wüstenrot, ktoré s výstavbou garáže v V. Q. nemalo nič spoločné. Žalovaný trvá, aby do BSM bola zaradená suma 43.264,80 Sk, použitá na výstavbu garáže a aby uvedená suma bola prikázaná do vlastníctva žalobkyne.

3) Žalovaný namieta, že súd do masy BSM nezaradil sumu 60.840,- Sk (2.019,52 eur), ktorú sumu z vkladnej knižky vedenej v T., ktorej majiteľom bol žalovaný a ktorú sumu vybrala žalobkyňa po tom, čo podala návrh na rozvod manželstva a v čase, keď ešte žili v spoločnej domácnosti. Nakoľko strany sporu žili v spoločnej domácnosti, bolo preukázané, že všetky úhrady súvisiace s bývaním vrátane stravy, ako aj ošatenia maloletých, platil výlučne žalovaný. Žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti dňa 06.04.2004. Sám právny zástupca žalobkyne vo svojom stanovisku, doručený súdu dňa 16.12.2016 (str. 832 spisu) uznal, že všetky náklady na domácnosť hradil síce žalovaný a jeho mesačný príjem bol dostačujúci, aby pokryl všetky výdavky s domácnosťou spojené. Teda žalobkyňa nemala dôvod vyberať z tejto vkladnej knižky peniaze, dokonca v mesiaci február 2004 vybrala z vkladnej knižky 28.816,- Sk, hoci do domácnosti nedala ani korunu. Pokiaľ sa týka výberu z tejto vkladnej knižky zo dňa 30.07.2004 vo výške 2.000,- Sk, túto sumu žalovaný nežiada zaradiť do masy BSM, lebo v júli už strany sporu žili oddelene. Žalovaný trvá na zaradení sumy 60.840,- Sk do masy BSM. Poukazuje na to, že výbery žalobkyňa uskutočňovala po tom, čo podala návrh na rozvod, v úmysle finančne poškodiť žalovaného.

4) Podľa uznesenia Krajského súdu Žilina 11Co/443/2015 predmetom BSM sú všetky hmotné veci, hnuteľné i nehnuteľné, ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom (kúpnu zmluvou, spracovaním, vydržaním a pod.) za trvania manželstva. Za trvania manželstva žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k parcelám CKN 7924/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 274 m² a k parc. CKN 7924/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 487 m² kat. územia V. Q., a to vydržaním, na základe Osvedčenia o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam, spísaným na Notárskom úrade JUDr. Dany Sálusovej dňa 20.11.1995 pod N348/95, NZ 463/95. Uvedené nehnuteľnosti žalobkyňa odpredala S. S., a to kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol príslušným okresným úradom povolený pod V2005/06, a preto cena za predaj uvedených nehnuteľností by mala byť zaradená do masy BSM a prikázaná žalobkyňi. Vzhľadom na to, že ide o zastavané plochy a nádvoria s vybudovanými inžinierskymi sieťami v blízkosti centra obce, cena za m² je okolo 17,- eur, čo za 761 m² predstavuje sumu 12.937,- eur, ktorú sumu žalovaný navrhuje zahrnúť do masy BSM a aby táto suma bola prikázaná žalobkyňi s povinnosťou vyplatiť žalovanému vyrovnávací podiel.

Podľa súdu tvrdenie žalovaného, že vlastníctvo žalobkyňa k uvedeným parcelám nadobudla za trvania manželstva, súd považoval za účelové s cieľom obohatiť sa na úkor žalobkyne, ktorý názor súdu je v rozpore so stanoviskom krajského súdu v uznesení 11Co/443/2015 zo dňa 19.01.2016. Vzhľadom na to, že prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia navrhuje, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Čadca 8C/125/2005-889 zo dňa 22.05.2017 v celom rozsahu zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že ho považuje za nedôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je zákonný a spravodlivý. Pokiaľ žalovaný uvádza, že suma 38.500,- Sk bola počas manželstva vynaložená do rodinného domu č. XXX v V. Q., ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, čo mala potvrdiť vo svojom vyjadrení zo dňa 02.05.2006, poukazuje, že toto tvrdenie bolo vytrhnuté z kontextu. Súd správne vyhodnotil, že v danom prípade nešlo o investície do jej majetku tak, ako to uvádza žalovaný, ale iba o udržiavacie práce. Pokiaľ žalovaný uvádza, že nový vlastník renovoval garáž, ktorú mu odpredala spolu s ostatnými nehnuteľnosťami, a preto sa nevykonalo znalecké dokazovanie za účelom zistenia ceny garáže, predmetnú garáž nový majiteľ nezrenovoval, ale úplne zbúral a postavil si úplne novú garáž. Z toho dôvodu nevie, akým spôsobom by sa dali oceniť investície do stavby, ktorá už neexistuje. Pokiaľ by bola rekonštrukcia garáže taká rozsiahla, ako uvádza žalovaný, nový majiteľ nemal dôvod búrať nanovo zrekonštruovanú garáž a stavať úplne novú. Naďalej zotrváva na doterajších tvrdeniach, že predmetná garáž bola postavená za zbytkový materiál, ktorý zakúpili ešte jej rodičia a popiera, že by bolo čo i len jedno euro z ich spoločných peňazí použité na zakúpenie materiálu na stavbu garáže. Pokiaľ žalovaný uvádza, že pre účely výstavby garáže previedol na ňu v N. zo stavebného sporenia sumu 43.264,80 Sk, ktorá suma mala byť použitá na zakúpenie materiálu na výstavbu garáže, toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Dôvodom prevodu zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX, kde bol majiteľom žalovaný, na novú zmluvu o stavebnom sporení patriacu jej ako žalobkyňi bolo získanie štátneho príspevku. Pokiaľ žalovaný namieta nezaradenie sumy 60.840,- Sk do masy BSM, zotrváva na svojom tvrdení, že predmetné finančné prostriedky, ktoré vybrala z vkladnej knižky, použila pre seba a pre svoje deti v čase, keď bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti s odporcom do krízového centra. V bode 4. žalovaný uvádza, že za trvania manželstva som ako žalobkyňa nadobudla vlastníctvo k parc. KN-C č. 7924/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 274 m² a k parc. KN-C č. 7924/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 487 m², k.ú. V. Q., a to vydržaním na základe osvedčenia o vlastníckom práve k nehnuteľnostiam, spísaným na Notárskom úrade JUDr. Dany

Sálusovej dňa 20.11.1995 pod N 348/95, NZ 463/95. Následne došlo k ich predaju S. S., pričom kúpnu cenu žalovaný vyčíslil na sumu 12.937,- eur a zároveň ju navrhuje zaradiť do masy BSM, pričom poukazuje na rozpor so stanoviskom KS v Žiline č. 11Co/443/2015 zo dňa 19.01.2016. K uvedenému poukazuje na časť odôvodnenia rozsudku OS Čadca, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje a z ktorého vyplýva „Ak sa žalovaný domáhal výplaty z predaja nehnuteľnosti patriacich žalobkyni, súd je toho názoru, že táto mu neprináleží. Bez ohľadu na to, či predmetom predaja titulom kúpnej zmluvy zo dňa 11.08.1992, zavkladovanej 01.01.1993, uzavretej medzi žalobkyňou a C. P. (kúpna zmluva č. I. 816) bol len rodinný dom bez parcely pod ním u vedľa neho, vo vzťahu ku ktorým neskôr notárskou zápisnicou N 348/95, č. I. 844 nadobudla vlastnícke právo žalobkyňa osvedčením jej vyhlásenia o ich vydržaní, súd prihliadal aj na ďalšie dôkazy, napr. geometrický plán z roku 1982, č. I. 815 - 818, z ktorého vyplýva, že užívateľom týchto parciel bol už v tom čase V. K., predok žalobkyne. Tvrdenia žalovaného v tom smere, že keďže došlo k nadobudnutiu vlastníctva za trvania manželstva, tak patria do BSM, súd považuje za účelové, s cieľom obohatiť sa na úkor žalobkyne, keď je zrejmé, že nehnuteľnosti užívala jej rodina už v dávnej minulosti a že žalobkyňa si dobu ich užívania do vydržacej doby prirodzene zákonné započítala. Zo skutkových okolností možno tiež vyvodiť, že predávajúci C. P., vlastník rodinného domu (predmetu prevodu) hoci neprevádzal aj pozemok pod ním, je zrejmé, že minimálne od roku 1936, kedy dom postavil, ho užíval.“ Na základe uvedeného má za to, že neexistuje rozpor medzi stanoviskom Okresného súdu Čadca a stanoviskom Okresného súdu Žilina. Žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne naďalej zotrváva na tvrdení, že žalobkyňa jasne uviedla, že sumu, ktorú počas manželstva investovali do chalupy, je cca 38.500,- Sk. Tým žalobkyňa potvrdila, že išlo o investície, nie udržiavacie práce. V prejednávanej veci bolo nesporne preukázané, že garáž nachádzajúca sa pri rodinnom dome žalobkyne v V. Q., bola postavená po uzavretí manželstva v roku 1996, čo potvrdil aj brat žalobkyne S. K. vo svojej výpovedi zo dňa 16.05.2007. Z priloženej fotodokumentácie porovnaním so snímkom súčasného stavu, je zjavné, že sa jedná o totožnú stavbu, na ktorej bola vykonaná rekonštrukcia výmenou strešnej krytiny, garážovej brány, novej fasády. Celý súbor nehnuteľností žalobkyňa predala v roku 2006, teda až po rozvoде, čo dokazuje, že garáž ku dňu rozvođu existovala v stave doloženom fotodokumentáciou. Má za to, že je možné znaleckým dokazovaním určiť hodnotu tejto stavby v prípade, ak žalobkyňa nesúhlasí s hodnotou, ktorú žalovaný navrhol v konaní. Tvrdenie žalobkyne, že zo spoločných peňazí nebolo použité na stavbu garáže ani euro, je nepravdivé, nakoľko aj jej brat vo svojej svedeckej výpovedi na otázku, či väzba na garáž bola zadovážená za odplatu alebo zdarma, uviedol „Nebolo to zdarma, nakoľko to bola fuška, bolo to za dobrý peniaz, ale nepamätám sa koľko to bolo presne.“ Nepravdivé je tiež tvrdenie žalobkyne, že na garáž bol použitý materiál po zosnulých rodičoch žalobkyne. Zápisnicami o dedičskom konaní bolo preukázané, že obaja rodičia žalobkyne zomreli nemajetní. Okrem toho do stavby garáže bola investovaná cena práce žalovaného, ktorá tiež patrí do BSM. V tomto konaní bola tiež posudzovaná cena práce žalovaného pri hnutel'nom majetku, ktorý žalovaný vlastnoručne vyrobil z materiálu, ktorý vlastnil pred uzavretím manželstva. Pokiaľ ide o výber sumy 60.840,- Sk, žalobkyňa ju vybrala od novembra 2003 do februára 2004, teda v čase, keď bývala ešte so žalovaným v spoločnej domácnosti, pričom vo vzťahu k sledovanému obdobiu uznala, že všetky náklady spojené s domácnosťou hradil žalovaný. Pokiaľ súd zaradil do masy sumu 50.000,- Sk, ktorú vybral zo spoločnej vkladnej knižky žalovaný, táto suma slúžila na krytie nákladov domácnosti. Rovnako mal súd na základe jednotného posudzovania zaradiť do masy BSM sumu 60.840,- Sk. Pokiaľ sa týka parciel CKN 7924/1 a 7924/2, kat. územie V. Q., ktoré žalobkyňa nadobudla počas trvania manželstva, a to vydržaním, tieto s poukazom na ust. § 143 OZ patria do masy BSM. Zotrváva na podanom odvolaní.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného opätovne poukazuje na skutočnosti, ktoré už uviedla vo svojom vyjadrení, pokiaľ sa týkajú investícií do chalupy vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, ako aj stavby garáže. Pokiaľ žalobca tvrdí, že do stavby garáže bola investovaná aj cena práce, ktorá má patriť do masy BSM, k tomu chce uviesť, že na prácach okolo garáže, ako aj rodinného domu sa podieľala aj ona sama, jej brat, jeho synovia, spolužiak zo základnej školy. Rovnako mu pomáhala na rodinnom dome v N, a nežiada od neho kompenzáciu. Poukazuje na to, že napriek tomu, že bývala v období od novembra 2003 do februára 2004 so žalovaným v spoločnej domácnosti, bola nútená vybrať čiastku 60.840,- Sk z dôvodu, že v lete v roku 2003 ju žalovaný odstrihol od akýchkoľvek finančných prostriedkov, žila len z materskej. Žalovaný sumu 50.000,- Sk nepoužil na spoločnú domácnosť. Iba jej oznámil, že vybral tieto peniaze a že ich uložil na vkladnú knižku v T.. Nestotožňuje sa s tvrdeniami žalovaného, pokiaľ ide o pozemky, ktoré nadobudla vydržaním. Predpoklady na vydržanie v zmysle § 134 Občianskeho

zákonníka splnili už jej právni predchodcovia, t. j. jej rodičia. Predmetné nehnuteľnosti jej rodičia užívali ešte predtým, než sa narodila, avšak z ich strany nedošlo k zosúladieniu faktického stavu s právnym stavom, preto neboli reálne zapísaní ako vlastníci na listoch vlastníctva.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Okresný súd jednotlivé svoje čiastkové skutkové a právne závery podrobne uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd sa stotožňuje v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP, pričom nie je žiaduce, aby opakoval vecne správne závery súdu prvej inštancie.

10. Všetky odvolacie námietky, na ktorých žalovaný postavil svoje odvolanie, boli vznesené už v rámci prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany pred súdom prvej inštancie, pričom okresný súd na všetky tieto námietky dal vecne správnu odpoveď, s ktorou sa odvolací súd stotožňuje.

11. Odvolací súd poukazuje aj na závery skôr vydaného svojho zrušujúceho uznesenia (uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/443/2015-713 zo dňa 19. januára 2016), kde odvolací súd už vyslovil právne závery vo viacerých čiastkových otázkach, pričom okresný súd správne v ďalšom postupe vychádzal zo záväzne vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu. Pokiaľ nevyšli v konaní najavo nové skutočnosti, nemá ani odvolací súd dôvod sa od týchto záverom odchýliť.

12. Už v zrušujúcom uznesení odvolací súd vyriešil otázku investícií do rodinného domu vo výlučnom vlastníctve žalobkyne v V. Q., keď odvolací súd konštatoval, že právne závery okresného súdu ohľadom investícií do rodinného domu v V. Q. sú správne a opierajú sa o rozsiahle skutkové zistenia okresného súdu. Ako súd prvej inštancie, tak odvolací súd došiel k záveru, že investície boli vykonané ešte pred uzavretím manželstva. Potvrdili to nielen výpovede svedkov, ktorí sú v príbuzenskom vzťahu k žalobkyňi (brat žalobkyne a setra žalobkyne), ale aj výpoveď samotného otca žalovaného MUDr. I. F., ktorý výslovne uviedol, že už pred svadbou bola kompletne urobená zariadená kúpeľňa so všetkým sanitárnym a vodovodným zariadením s tým, že tieto práce robil žalovaný. Pokiaľ boli určité činnosti vykonané v V. Q. aj po uzavretí manželstva, spravidla išlo iba o udržiavacie práce, nemajúce charakter zhodnotenia výlučného vlastníctva žalobkyne, ako napr. vybudovanie dielne pre potreby žalovaného z pôvodnej šopy. Odvolací súd už v skoršom zrušujúcom uznesení poukázal na správanie sa žalovaného, keď vo vzťahu k investíciám do domu v V. Q. pristupoval účelovo, keď predkladal súdu rôzne účtovné doklady o zakúpení materiálu, ktoré zjavne nemohli byť použité na rekonštrukciu domu v V. Q., pričom v danom období prestavovali rodinný dom aj rodičia žalovaného.

13. Pokiaľ ide o tvrdenia ohľadne vybudovania garáže, ktorej vybudovaním malo dôjsť k zhodnoteniu majetku žalobkyne, odvolací súd konštatuje, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. V tomto smere možno konštatovať, že žalovaný menil svoje skutkové tvrdenia v priebehu sporu, kedy v priebehu sporu potvrdil, že časť materiálu na garáž sa použila z rozobratej časti pôvodnej hospodárskej budovy. Aj z výpovede brata a sestry žalobkyne vyplýva, že garáž bola vybudovaná zo starej hospodárskej budovy, pričom bol použitý materiál, ktorý ostal z budovania kúpeľne, použil sa tiež štrk, piesok a kamene z blízkej rieky. Žalovaný tieto tvrdenia nevyvrátil žiadnymi vykonanými dôkazmi. Nebolo preto dôvodné zahrnúť tvrdené investície do masy BSM.

14. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že na výstavbu garáže mala byť použitá suma 43.264,80 Sk zo stavebného sporenia (zmluva uzatvorená s N.), ktorú sumu previedol na žalobkyňu, odvolací súd konštatuje, že tieto skutkové tvrdenia žalovaného žalobkyňa poprela a žalovaný ich nepreukázal žiadnymi dôkazmi (použitie týchto prostriedkov na stavbu garáže).

15. Žalovaný ďalej namieta, že súd do masy BSM nezaradil sumu 60.840,- Sk (2.019,52 eur), ktorú sumu z vkladnej knižky vedenej v T. vybrala žalobkyňa potom, čo podala návrh na rozvod manželstva, v čase, keď ešte žili v spoločnej domácnosti. Odvolací súd konštatuje, že ide o prostriedky, ktoré žalobkyňa vyberala v období od 07.10.2003 do 30.07.2004, teda ešte za trvania manželstva, v čase však, keď už bol podaný návrh na rozvod. Hoci rovnako v tomto období došlo k výberu sumy 50.000,- Sk zo strany

žalovaného, súd prvej inštancie tu zaujal opačný názor a tieto prostriedky zaradil do masy BSM. Okresný súd došiel k záveru, že kým prostriedky vo výške 62.840,- Sk (spolu 19 výberov) boli v čase zániku BSM spotrebované, vo vzťahu k výberu sumy 50.000,- Sk toto nemožno konštatovať, súd tento výber považoval za účelový. Okresný súd tento odlišný postup logicky zdôvodnil, s ktorým zdôvodnením sa stotožňuje aj súd odvolací. Kým žalobkyňa uskutočnila výbery spolu vo výške 62.840,- Sk v dlhšom časovom období, v 19 výberoch, možno uveriť jej tvrdeniu, že ich spotrebovala za účelom výživy seba a svojich maloletých detí, ktoré v tom čase mala v starostlivosti a jediným jej príjmom boli materské dávky. Žalovaný však v tomto období pracoval, dosahoval príjem a výber uskutočnil jednorazovo. Teda nemožno uveriť, že by tieto peniaze, ktoré vybral, boli spotrebované na bežné výdavky. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie postupoval správne, keď sumu výberu 62.840,- Sk nezaradil do masy BSM.

16. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného, že pozemkové nehnuteľnosti, ktoré žalobkyňa nadobudla počas trvania manželstva vydržaním, majú byť zaradené do masy BSM, odvolací súd sa aj tu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. V zásade možno súhlasiť so žalovaným, že vydržanie ako spôsob nadobudnutia veci nepatrí medzi tie tituly nadobudnutia, ktoré zákon z režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov vylučuje. Je však potrebné zohľadniť časové kritérium nadobudnutia veci a všetky okolnosti, ako k vydržaniu došlo. Nemožno nechať bez povšimnutia, že predkovia žalobkyne predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne a nerušene užívali už od r.1936, už predkovia žalobkyne splnili podmienky vydržania, ktorá skutočnosť nastala už pred uzavretím manželstva. Žalobkyňa vyhlásením o vydržaní riešila neusporiadanosť rodinného majetku, keď si do vydržacej doby započítala držbu svojich právnych predchodcov. Hoci vydržanie predstavuje originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, nemožno tu neprihliadnuť na širšie súvislosti, keď vlastne išlo o transformáciu rodinného majetku žalobkyne, ktorý ako taký je prostredníctvom inštitútov darovania a dedenia vylúčený z režimu BSM. Hoci žalobkyňa sa rozhodla riešiť usporiadanie rodinného majetku osvedčením o vydržaní (ako nesporným usporiadaním vlastníctva), po práve mali byť tieto nehnuteľnosti zaradené do dedičstva po predkoch žalobkyne (čomu by však muselo predchádzať sporové konanie o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva). Napriek tomu, že rodinné nehnuteľnosti nadobudla sčasti kúpnu zmluvou(dom) a sčasti vydržaním, z takto nadobudnutého majetku vyplácala súrodencov (ktoré plnenia boli v rámci BSM v prospech žalovaného zohľadnené). Vyporiadanie BSM je práve konaním, kde súd musí prihliadnuť na širšie súvislosti veci. Zaradenie tohto rodinného majetku žalovanej do masy BSM by odporovalo zásade spravodlivého usporiadania vzťahov účastníkov.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane súvisiacich výrokov o trovách konania strán sporu, trovách štátu a povinnosti strán sporu zaplatiť súdny poplatok, ktoré taktiež vykazujú vecnú správnosť a neboli spochybnené žiadnymi odvolacími námietkami.

18. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspech v odvolacom konaní mala žalobkyňa, keď odvolaniu žalovaného nebolo ani sčasti vyhovené. Žalobkyni preto vznikol voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)